

philistinorum septem mensibus. Et post hoc
vocauerunt philistinorum sacerdotes et di-
uinos dicentes. Quid faciamus de archa
dei? Indicare nobis: quod remittamur
ea in locum suum. Qui dixerunt. Si remit-
tis archam dei israel nolite dimittere ea
vacua: sed quod debemus ei: reddere pro peccato.
Et tunc curabimini: et scietis quare non
recedat manus eius a vobis. Qui dixe-
runt. Quid est quod pro delicto reddere
debeamus ei? Respondimus illi. Quia
numquam puerumque philistinorum quinque
annos aureos faciemus: et quinque mures
aureos: quia plaga una fuit omnibus
vobis et sacerdotibus vestris. Faciemusque simi-
tudines annorum vestrorum: et similitudines mu-
rii qui demoliti sunt terra: et habundans deo
israel gloriatur: si forte reuertatur manus suam
a vobis: et a dijs vestris: et a terra vestra.
Quare grauatis corda vestra sicut aggerem
vane egredi: et pharaon cor suum: Nonne postquam percussus est: tunc dimisit eos et
abierunt? Nunc ergo accipite et facite
plaustrum novum unum: et duas vaccas fe-
cias quibus non est impositum iugum iungere
in plaustro: et recludite vitulos earum
domini. Tolleisque archam domini et ponetis
in plaustro: et vasa aurea que egessistis
ei pro delicto ponetis in capsellam ad lac-
tus eius: et dimittite ea ut vadat: et aspici-
etis. Et si liquidum per viam finium suorum
ascendit: terra bechlamis ipse fecit nobis
hoc malum grande: sin autem minime:
sciamus quia nequaquam manus eius? reuertit
nos: sed casu accidit. Fecerunt ergo illi
hoc modo: et tollentes duas vaccas
que ladabatur vitulos iuxerunt ad plaustrum:
vitulosque earum recluserunt domini. Et po-
suerunt archam dei super plaustrum: et ca-
pselem que habebat mures aureos et
similitudinem annorum. Ibat autem indirectum
vace per viam que ducit bechlamis: et

inter uno gradiebantur pueri et mu-
gientes: et non declinabat neque ad dex-
tram neque ad sinistram. Sed et sarcaphe
philistinorum sequebantur usque ad terminos
bechlamis. Porro bechlamitis mercedem
trahunt in valle. Et eleuantes oculos suos
viderunt archam: et gaudium fuit eis
dixit. Et plaustrum venit in agrum iohannis
bechlamitis: et fecit ibi. Erat autem ibi
lapis magnus. Et contriderunt ligna
plaustrum: vacasque imposuerunt super ea
holocaustum domino. Reuertit autem deposuerunt
archam dei: et capselem que erat iuxta
eam in qua erat vasa aurea: et posuerunt
super lapidem grandem. Viri autem bechla-
mitis obulerunt holocausta: et immola-
uerunt victimas in die illa domino. Et
quinque sarcaphe philistinorum viderunt: et
reuersti sunt in archaron in die illa. Qui
sunt autem anni autem quos reddiderunt
philistinorum pro delicto domino. Azor unum:
gaza unum: ascalon unum: geth unum:
archaron unum: et mures aureos secundum
numeros: verbum philistinorum quinque: pueri
quatuor: ab urbe murata usque ad villam
que erat absque muro: et usque ad abel
magnum super que posuerunt archam domini:
que erat usque in illa die in agro iohannis
bechlamitis. Percussit autem dominus de
viris bechlamitis eo quod viderunt
archam domini: et percussit de populo septuaginta
viros et quinquaginta milia plebis. Iux-
taque populus eo quod dominus percussisset plebem
plaga magna. Et dixerunt viri bechla-
mitis. Quis poterit stare in conspectu domini
dei sancti huius? Et ad quem ascendet a
nobis? Misimusque minos ad habita-
tores carchiarum dicentes. Redu-
cite philistinorum archam domini: descendite
et reducite eam ad vos. **vi**
Uenerunt ergo viri carchiarum et
reduxerunt archam domini: et intulerunt

eam in domum aminadab in gabaa.
Erazar autem filius eius edificauerunt:
ut custodiret archam domini. Et factum est
ex qua die mansit archa domini in carchia-
thiarum: multiplicati sunt dies. Erat
quinque iam annus vicinus. Et requieuit
omnis domus israel post dominum. Fuit autem
samuel ad uniuersam domum israel dicens.
Si in toto corde vestro reuertimini ad dominum
auferite deos alienos de medio vestrum
baalim et astaroth: et parate corda
vestra domino: et seruite ei soli: et erit vobis
de manu philistinorum. Abstulerunt ergo
filii israel baalim et astaroth: et seruierunt
domino soli. Dixit autem samuel. Congre-
gate uniuersum israel in masphar: ut oran
pro vobis dominum. Et conuenerunt in mas-
phar. Hauseruntque aquam et effuderunt
in conspectu domini: et ieiunauerunt in die
illa et dixerunt. Tibi precamini? dicit. Iu-
dicauitque samuel filios israel in masphar.
Et audierunt philistinorum quod congregati
esset filii israel in masphar: et ascenderunt
sarcaphe philistinorum ad israel. Quod cum
audisset filii israel: dimiserunt a facie phi-
listinorum. Direxeruntque ad samuelem. Ne
cesses pro nobis clamare ad dominum deum
nostrum: ut saluet nos de manu philisti-
norum. Tulit autem samuel agnum ladentem
unum: et obtulit illi holocaustum in regem
domini. Et clamauit samuel ad dominum pro
israel: et gaudio reuertit eum dominus. Factum est
autem cum samuel offerret holocaustum
philisteos inter bellum contra israel. Quo-
tunc autem dominus fragore magno in die
illa super philistinorum: et reuertit eos: et reli-
tunt a filiis israel. Egredienturque viri israel de
masphar persecuti sunt philisteos: et
percussit eos usque ad locum quem erat siber
bechthar. Tulit autem samuel lapidem
unum: et posuit eum inter masphar: et inter
seu: et vocauit nomen loci illius: lapis

adiutorij. Dixitque. Quicquidque auxiliatur
est nobis dominus. Et humiliati sunt phi-
listini: nec apposuerunt ultra ut veni-
rent in terminos israel. Facta est itaque ma-
nus domini super philisteos cunctis diebus
samuelis: et reddite sunt urbes quas
tulerat philistinorum ab israel: ab archa-
ron usque: geth: et terminos suos. Libera-
uitque israel de manu philistinorum: et erant
pax inter israel et amoretum. Iudicabatque
samuel israel cunctis diebus vite sue: et ibat
per singulos annos circueiens bechthar et gal-
gala et masphar: et iudicabat israel in
supradictis locis. Reuertebaturque in
ramatha: ibi enim erat domus eius:
et ibi iudicabat israel. Edificauit
etiam ibi altare domino. **viii**
Factum est autem cum senisset samuel:
posuit filios suos iudices israel.
Fuitque nomen filij eius primogeniti
iohel: et nomen secundi abyta: iudicauit
in bechaber. Et non ambulauerunt filii illi
in vijs eius: sed declinauerunt post aua-
ritiam acceperuntque munera: et peruerunt
iudicium. Congregati ergo uniuersi ma-
iores natu israel venerunt ad samuelem in
ramatha: direxeruntque ei. Ecce tu senisisti:
et filij tui non ambulant in vijs tuis.
Constitue nobis regem ut iudicet nos:
sicut et uniuerse habent nationes. Disple-
uitque sermo in oculis samuelis: eo quod
dixisset de nobis regem ut iudicet nos.
Et orauit samuel ad dominum. Dixit au-
tem dominus ad samuelem. Audi vocem populi:
in omnibus que locutus sum tibi. Non enim abiecerunt
sed me: ne regnes super eos. Iuxta di-
cenda opera sua que fecerunt a die quando edu-
xi eos de egipto usque ad diem hunc: sicut dixe-
runtque me et fuerunt dijs alienis: sic
faciunt etiam tibi. Nunc ergo voca eos:
audi. Veritatem ostendat eis: et ponde-
ris eius regis qui regnauerunt est super eos.